

Arvoisa juhlaväki, hyvät naiset ja herrat. Toivotan myös omasta puolestani kaikki tervetulleeksi sukuseuran 250-vuotisjuhlaan. Tämä historiikki on sellainen alue jossa helposti ja tahtomattaan tekee virheitä. Niinpä olen tavoistani poiketen kirjoittanut paperille tietoa Matinlompolon suvusta ja juurista jotta tieto olisi oikeaa. Kun ensimmäinen sukukirja julkaistiin v. 2008, siinä oli lähes 14000 nimeä. Tänäpäin tulen kertomaan että sukumme on laajentunut yllättävästi noin 2000 hengellä. Mietin missä laajuudessa kerron teille Matinlompolon suvusta ja sen synnystä. Koska täällä on paljon ihmisiä jotka aiemmin eivät ole tutustuneet juuriimme, päädyin tiivistetysti kertomaan sukumme varhaishistoriaakin. Toivottavasti en ole pitkästyttävä sillä yritän ammentaa jokaiselle jotakin, mutta raja tulee eteen koska suvussa on noin 16 000 jälkeläistä ja nimeä.

Mennään ensin perimätietoon. Muistan elävästi kun tammikuisena pakkaspäivänä 1989 menin Kalle ja Alli Matinlompolon luo, taloa kutsuttiin Kumpulaksi. Rupesimme pohtimaan kylän nykyisyyttä ja tulevaisuutta. Tunsin itseni jopa paremmaksi vieraaksi kun Alli laittoi pöytään sileän liinan ja pullavatiin ilmestyi herkuja leipäjuustosta lähtien. Tunnin jälkeen totesin että olin tekemisissä kahden ihmisen kanssa, joilla oli parempi muisti kun nykyajan tietokoneissa. Mitä meille nykyajan ihmisille sanoo sana kovalevy?

No se on tietokoneessa oleva levyke johon tallennetaan tietoja. Mitä pitempään kuuntelin heitä tulin vakuuttuneeksi, ettei heidän valtavia megabittejä sisältävissä kovalevyissä pesinyt yhtään virusta tai haittaohjelmaa. Tarinat olivat raikasta kuultavaa ja niihin löytyivät perusteet. Kahvipöydän ääressä palattiin Matinlompolon menneisyyteen, ihmisiin, puumerkkeihin ja persooniin. Kalle kertoi Heikin talon vaiheista, pojista ja tyttäristä ja heidän asettumisesta kukin taholleen.

Meni kaksi tuntia ja sitä tarinaa olisi riittänyt vaikka iltamyöhäseen, mutta rajansa kaikella. Minulla on yhä tallessa ne muistiinpanot mitä Kalle ja Alli kertoivat – toki tiivistetysti eikä ne korvaa paikalla kuultua elävää kerrontaa. Valitettavasti kävi niin, että Alli menehtyi kolme viikkoa myöhemmin äkillisesti. Hänen mukanaan meni korvaamaton pala perinnettä. Silloin opin arvostamaan perimätietoa koska jokaisella Matinlompolon suvun persoonalla on oma tarinansa. Ne ihmiset jotka niitä osasivat kertoa ovat poistuneet joukostamme.

Mutta hyvänen aika juhlaväki, minunhan piti kertoa teille Matinlompolon suvun historiikka. Tuo tarinakin oli sitä, koska en voinut jättää kertomatta kuinka tärkeä merkitys perimätiedolla on. Tulette sen arvon ymmärtämään myöhemmin tässä tilaisuudessa.

Ketkä olivat Matinlompolon suvun hyvin kaukaisia kantavanhempia? Heikin talon tulevan isännän ruotusotamies Henrik Hendrikson Färdigin eli Ingan kantaisä oli Maunu Niilonpoika, joka eli vuosina 1595-1607. Hänen poikansa oli Pekka Maununpoika joka otti sukunimekseen Inga ja hän eli vuosina 1607-1630. Antti Pekanpoika Inga oli isäntä ja eli vuosina 1665-1697. Ja suku jatkui niin että seuraava oli Antti Antinpoika Inga eli Mäki joka eli vuosina 1697-1716. Ehkä tämä tuntuu teistä kaukaa haetulta, mutta seuraavat ovat merkittäviä henkilöitä. Nimittäin Heikki Antinpoika Inga syntyi 1709 ja hänen poikansa oli Henrik Henrikson Färdig, joka syntyi 1740. Hän sai valtion tilan tulevasta Matinlompolon kylästä. Henrikin äiti oli Ratasjärvellä syntynyt Brita Heikintytär Vanhapiha.

Henrikin Färdigin varhaiset esivanhemmat selvitin, mutta ketkä olivat hänen vaimonsa esivanhemmat? Se selviää kun menemme silloisen Pellon sukuihin ja

ensimmäinen Henrikin vaimoon Maliniin liittyvä mies oli Heikki Paavonpoika Puranen. Hän eli vuosina 1585-1605. Hän oli Purasen-Korteniemen talon ensimmäinen isäntä. Seuraavaa polvea jatkoi Olli Heikinpoika 1606-1660 ja hänen poika Erkki Ollinpoika Puranen tuli Jolman talon vävyksi ja oli isäntänä vuosina 1645-1685. Jolman taloa jatkoi vuorostaan Hannu Erkinpoika Jolma vuosina 1688-1703 ja edelleen hänen poikansa Antti Hannunpoika Jolma 1703-1729.

Antti Jolmalle syntyi tytär Anna joka meni naimisiin Juho Tanielinpoika Tanon eli Kaartisen kanssa. Juhosta tuli Jolman talon vävy. Hyvät ystävät, nyt olemme lähellä naista josta tuli Matinlompolon ensimmäisen talon emäntä. Annalle ja Juholle syntyi vuonna 1745 tytär Malin sukunimeltään Ranta-Jolma. Nyt meillä on mies Henrik ja nainen Malin ja nousemme Matinlompolon asumattomalle rantatörmälle. Tästä parista alkoi Matinlompolon suku ja myös sukunimi.

Henrikin koti oli Ingan talo Ruotsin Juoksengissa jossa mies syntyi v.1740. Perimätiedon mukaan Ingan talolla oli nautintaoikeuksia järville, joten Henrik tunsu jo ennestään tämän alueen ja parhaat kalapaikat. Ketä silloisen Ruotsin valtion mailla liikkui, siitä ei ollut varmaa tietoa koska tämä seutu oli täysin asumattomaa. Vaeltelevia mettälappalaisia ja venäläisiä tiedettiin liikkuvan Pellon järvisuilla. Verovapaudella oli tarkoituksellisesti laajempi merkitys. Kuninkaan päämääränä oli pysyvän asutuksen myötä saada valvonta Ruotsin valtion omistamille maille. Eräänä houkuttimena oli verovapauden myöntäminen uudisraivaajille. Henrik tarttui tilaisuuteen ja Heikin talosta tuli Matinlompolon tila n:o 1. Henrik Henrikinpoika Färdig sai tilan verovapauskirjan 25.5.1767 Ruotsin kuninkaalta. Siis tämän vuoden toukokuussa tuli täyteen 250 vuotta Heikin tilan perustamisesta.

Henrik avioitui Pellossa syntyneen Malin Juhontytär Ranta-Jolman kanssa 28.4.1766. Avion ja tilan myötä perheen sukunimi muutettiin Färdigistä Matinlompoloksi. Perimätiedon mukaan törmällä oli asustellut Matti-niminen lappalainen joka oli antanut lompololle nimen. Tutkijain mukaan siihen aikaan ei lappalaisilla ollut Matti etunimeä käytössä lainkaan. Toisaalta tiedettiin että Mattso nimisiä mettälappalaisia oleili satunnaisesti tällä alueella.

Menemme Henrik Matinlompolon ja vaimonsa Malinin lapsiin ja sitä kautta heidän jälkeläisiin.

Henrikille ja Malinille syntyi 13 lasta. Ikäjärjestyksessä he ovat: Briita 1766, Juho 1768, Anna 1771, Heikki 1772, Adam 1776, Pekka 1777, Salomon 1778, Daniel 1779, lisä 1781 Maria 1783, Olli 1785, Antti 1787 ja Hannu 1791. Lapsista Salomon ja Hannu kuolivat pieninä.

Heikin talon Henrikin ja Malin Matinlompolon lapsista ovat haarautuneet seuraavat suvut. Selvyyden vuoksi menen lasten syntymäjärjestyksessä, esikoisesta kuopukseen. Olen pyrkinyt sellaiseen ryhmittelyyn että se olisi mahdollisimman selvä ja ymmärrettävä. Koska jälkeläisten määrä on valtava, käyn läpi suurimmat sukuhaarat ja mainitsen pienempiä sukuja luettelomaisesti jotka ovat polveutuneet pääsukuhaaroista. Tulen myös mainisemaan muutamia henkilöitä, jotka elämänsä aikana ovat olleet joko värikkäitä persoonia tai sitten muuten kuuluisia suvun jäseniä. Mennään Heikin talon lapsiin ikäjärjestyksessä.

Heikin ja Malinin esikoisena syntyi tytär Briitta v.1766. Hän asui koko elämänsä kotonaan Heikin talossa. Hänen vaiheistaan emme tiedä paljoakaan. Arvatenkin Briitta vanhimpana lapsena oli hyvänä apuna hoitamassa nuorempia sisaruksiaan, teki navetta- ja taloustöitä, kirsusi voita ja piti paikat puhtaana. Myös

ikäntyvien vanhempien hoitaminen tuli varmasti tutuksi. Kun Britta oli 54 vuotias, äiti Malin kuoli 1820, 75 vuotiaana. Neljä vuotta myöhemmin kuoli isä-Henrik 84 vuotiaana. Briitta eli pitkän elämän kuollen 86 vuotiaana. Kun hän oli naimaton häneltä ei jäänyt suvunjatkajia.

Toinen lapsista oli Juho (1768) Hän avioitui toisen serkkunsa Anna Ollintytär Ingan kanssa ja isännöi kotitaloaan. Perimätiedon mukaan miniä Annan ja anoppi Mallun välit viilentyivät niin että Juho osti Saukkoriipin talon v 1803. Kotitaloa jäi pitämään Juhon nuorempi veli Daniel. Juholle ja Annalle syntyi kolme lasta, Johan vuonna 1800, Heikki 1802 ja tytär Magdaleena 1805. Perheen elämä sai ikävän käänteen kun Juhon vaimo Anna kuoli vuoden kuluttua nuorimmaisen syntymästä. Juho jäi Saukkoriipille kolmen pienen lapsen kanssa. Elämä oli hankalaa ja työlästä ilman vaimoa ja niin Juho palasi takaisin kotitaloon Matinlompoloon. Hän teki veljensä kanssa taloista vaihtokaupan ja niin Daniel muutti vuorostaan Saukkoriipille.

Tästä Juhon ensimmäisestä avioliitosta jatkoi sukua hänen poikansa Henrik (1802) joka käytti sukunimeä Saukkoriipi sekä tytär Magdaleena. Sukunimi johtui siitä että isä Juho asui silloin Saukkoriipillä. Kolmas lapsi Johan ei avioitunut ja kuoli 52 vuotiaana. Poika Henrik meni naimisiin ensimmäisen serkkunsa Maria Larsintytär Ojan kanssa keisarin poikkeusluvalla. Sen jälkeen Henrik käytti myös sukunimeä Oja. Heille syntyi 9 lasta joista seitsemän kuoli alle vuoden ikäisinä. Eloon jäivät vain pojat Johan Erik ja Salomon jotka käyttivät sukunimeä Saukkoriipi. Johanista ei ole tietoja mutta Salomon eleli mäkitupalaisena jossakin, luultavasti Turtolan seudulla. Eli näillä pojilla ei ollut jälkeläisiä.

Myös Juhon ensimmäisestä avioliitosta syntynyt tytär Magdaleena jatkoi sukua. Hän sai pojan avioliiton ulkopuolella ja hänet ristittiin Pekaksi. Vartuttuaan poika muutti Matareenkiin, otti sukunimekseen Mathlin ja asui Torakankorvassa. Hän oli monitaitoinen mies. Teki koristemaalauksia käyttöesineisiin ja kirkkoihin, toimi suutarina ja sai lisänimen Klopo-Pekka koska keräsi puiseen arkkuun kolikoita. Pekan puoliso oli Johanna Aarontytär Keksi Matarengistä. Parille syntyi 8 lasta. Heidän toiseksi vanhin tytär Eeva avioitui Per Juhaninpoika Antin kanssa Övertorneåltä. Pekka Mathlinin jälkeläisistä polveutuu seuraavia sukuja: Tytär Idasta Haapaniemi, Maijasta Vanhaniemi, Idasta Orajärvi ja Hildasta Paavola. Heidän lapsistaan ja jälkeläisistään mm. Lejon, Juuso, Piippola, Mäkikyry, ja Bergman.

Hyvä juhlaväki. Palaan takaisin Juhon ensimmäisestä avioliitosta syntyneen Henrik pojan vaiheisiin. Se ei tarkoita sitä että minulta jäi äsken jotakin mainitsematta, mutta nyt kuulette sellaista jota voidaan kutsua tämän 250 vuotisjuhlan suolaksi. Kerron teille uuden sukuhaaran löytymisestä koska emme tieneet aiemmin sen olemassa olosta.

Sitä ennen luen eräältä naiselta saamastani kirjeestä muutaman rivin. Kyse ei ole sellaisesta kirjeestä että vaimoni tykkäisi siitä huonoa, sillä sen lähettäjä on serkkuni Kaija Bergman. Hän kirjoittaa näin. LUE!

Hyvät ystävät. Te varmaan ymmärrätte viimeistään nyt, mikä merkitys perimätiedolla on sukujuurien selvittämisessä. Mitä Aili-äiti kertoi 10 vuotiaalle Kaijalle, niin se osoittautui lopulta täysin paikkansa pitäväksi. Se vaati vain sitkeää ja etsivää työtä joka palkittiin hyvin yllättävällä lopputuloksella.

Henrik Juhonpoika Saukkoriipi avioitui nimittäin uudelleen Eeva Kaisa Granat / Lahden kanssa ja heille syntyi 5 lasta. Tämä avaa sukuhistoriassamme täysin uuden lehden. Kun vuonna 2008 julkistettiin Matinlompolon sukukirjan ensimmäinen osa, niin meillä ei ollut tietoa että leskeksi jäänyt Henrik avioitui

uudelleen. Näin hänen ja toisen vaimonsa Eeva Kaisa Granath Lahden jälkeläiset jäivät kokonaan pois sukukirjasta.

Katsomme tarkemmin Henrik Juhonpoika Saukkoriipin ja hänen toisen vaimonsa Eeva Kaisan Granath / Lahden lapsista syntyneitä sukuja. Vanhin tytär Lena Stina (1844) avioitui Salomon Juhonpoika Konttajärven kanssa ja he saivat kolme lasta. Nuorin kuoli heistä vuoden ikäisenä. Heidän vanhin tytär Maria Johanna os. Konttajärvi avioitui Artturi Heikinpoika Mansikan kanssa, joka oli kotoisin Alatorniolta. Toisena Henrikin ja Eeva Kaisan lapsista syntyi Petter Andreas (Pekka) Lahti. Hän avioitui Kaisa Matilda Kunnarin kanssa Rovaniemeltä ja he saivat 9 lasta, Edla, Maria Sofia, Ida, Juho Pekka, Fanny Kristiina, Kaarle, Albert, Iikka, Kalla ja Heikki, kaikilla sukunimi Lahti. Edla muutti Amerikkaan ja avioitui Benjam Pantsarin kanssa Turtolasta. Henrikin kolmas lapsi Eeva Johanna kuoli nuorena ja leski Karl Kurtakko muutti Amerikkaan. Poika Iisak Lahti avioitui kahdesti ja jälkimmäisestä avioliitosta Anna Matilda Peuravaaran kanssa syntyi viisi lasta, Väinö, Paavo, Juho Aatami, Antti ja Maria. Iisak ja Anna olivat Puranen-Kortenimen talon mäkitupalaisia Pellossa.

Lahden pääsukuhaarasta ovat syntyneet avioliittojen kautta Konttajärvi, Anttila, Eero, Ekonoja, Eeronheimo, Uusitalo, Mansikka, Mäki, Ahola, Alaniemi, Alatalo, Alkku, Enbuske, Heikel, Heikurainen, Kenttä, Parpala, Patosalmi, Poikolainen ja Usaan muuttaneet Lahti suvun jälkeläiset Kurtakko, Hakko, Siirilä, Pantsar sekä heidän amerikkalaistuneet suvut.

Hyvä yleisö. Tässä vaiheessa on kiitettävä Kaija Bergmania, Sinikka Pieskää ja Anna Liisa Puroa sitkeydestä ja uhratusta ajasta heidän etsiessään Henrik Saukkoriipin ja hänen toisen vaimonsa jälkeläisiä. Ja he onnistuivat siinä niin hyvin että Matinlompolon suku sai kerta heitolla lisää kaksituhatta uutta jäsentä! Se on sellainen teko että annamme näille uutterille naisille raikuvat abloodit sekä myös Väylä-yhtiölle joka tänään julkaisee kadoksissa olleesta Lahti suvun jälkeläisistä Matinlompolon sukukirjan osa 3.

Mitä leskeksi jäänyt Juho Heikinpoika Matinlompolo sai aikaan kun meni naimisiin toisen kerran Maria Ollintytär Saukko-ojan kanssa. Parille syntyi 7 lasta, Anna Greta, Pekka joka kuoli vuoden ikäisenä, sitten Brita Stina, Erik, Mooses, Aaron ja Iisak. Menen lasten ikäjärjestyksessä ja selvitän miten kukin osaltaan jatkoi Matinlompolon sukua ja mitkä pää sukuhaarat saivat heistä alkunsa.

Pääsukuhaara Harila. Juhon ja Marian esikoinen Anna Greta (1816) avioitui Adam Harilan kanssa, joka oli syntynyt Pessalompolosta. He saivat 10 lasta joista Maria ja Mooses kuolivat lapsina. Eikä pojilla Erkillä, Isak Wilhelmillä eikä Fredrikilläkään ollut perhettä.

Harilan sukua jäivät jatkamaan vain pojat Pekka, Aaro, Henrik ja Roope. Ainoa tytär Britta Kaisa ei jatkanut sukua koska hänen kolme lastaan Juho Leukumaan kanssa kuolivat nuorina. Poikien jälkeläisistä tuli laaja pääsukuhaara Lankojärven alueelle. Pekka avioitui Tiina Kaisa Aarontytär Matinlompolon kanssa jonka sukujuuret olivat Heikin talossa. Heille syntyi neljä lasta Eetu, Miina, Juho ja Aukusti. Otan nyt esille sisupussin ja persoonan Harilan Jussan joka asui Karungista lähtöisin olevan Lauransa kanssa Kuusijärvessä. Jussa oli pienikokoinen, äkäinen ja pelkäämätön mies. Hän oli kuuluisa Helsingin matkoistaan ja oli miehellä sinne asiakin. Hän oli mennyt presidentti Kyösti Kallion puheille ja vaatinut että Kuusijärveen pitää rakentaa maantie. Jussa oli myös kuuluisa ylettömästä suolan syönnistä. Se oli niin tärkeä Jussalle että Lauran piti keittää potut kahdessa kattilassa, itselleen normaalisuolaista ja Jussalle tönkkösuolattuja

pottuja. Jos mies suuttui häntä kannatti ehdottomasti väistää koska Jussa ei pelännyt isompia korstojakaan. Pekan jälkeläisistä polveutuivat suvut Harilan lisäksi Erkkilä, Salmela, Juuso, Oivo, Taivalsaari ja Kuusijärvi.

Pekan veli Aaro Harila nai Meltosjärveltä Maria Konttavaaran ja he saivat 7 lasta, joista sukuhaaran jatkajiksi jäivät vain minun isoisäni Oskari, sekä Aukusti ja Ida. Muut kuolivat lapsena. Aaroa kutsuttiin Kentän Aaroksi. Hän oli taitava pärekorien ja konttien tekijä. Sen todistaa valokuva sukuseuran sivuilla jossa Aaro istuu pirttinsä portaille ja taustalla eteisessä näkyvät kontit ja korit. Kannattaa käydä sukuseuran nettisivuilla. Aaron jälkeläisistä ovat polveutuneet Oskari pojan kautta seuraavat sukuhaarat avioitumisten kautta. Ojansuu, Anundi, Karkiainen, Johansson, Waara ja heidän lapsistaan lukuisa määrä pienempiä sukuja.

Aaron poika Aukusti nai Selma Waaran ja saivat viisi lasta, joista avioituvat Aina, Toini ja Hilja. Uuno kuoli perheettömänä ja Elina lapsena. Aina avioitui Ruotsin Matojärvelle Henrik Savelan kanssa. Myös toinen sisar Hilja avioitui Matojärvelle Otto Routuvaaran kanssa. Toini jäi Lankojärvelle miehensä Juho Erkkilän kanssa ja he olivat lapseton pari.

Aaron tytär Ida meni naimisiin Paavolassa syntyneen Matti Jaakko Harjuhaahdon kanssa ja heidän lapsista polveutuvat Tornio-Kemin alueelle suvut Arvola, Pietarinen, Marostenmäki ja Uimonen.

Harilan Pekan kolmas poika Henrik (1857) nai Brita Greta Ajangin, sai yhden lapsen Manna Sylvian ja muutti Amerikkaan Michiganin alueelle. Tämän perheen myöhemmistä vaiheista ei ole tietoa.

Pekan ja Tiinan kuopus Roope Harila otti vaimon Eeva Mäntynenestä Ylitorniolta. Parilla oli neljä lasta joista vanhin Maria avioitui Pellon Kylänsaareen Eelis Nivan kanssa. Hän kuoli esikoisensa Hilja tyttären synnytykseen 22 vuotiaana. Hilja avioitui Juho Matti Tuomaan kanssa Lehmivaarasta.

Roopen poika Heikki nai Alina Waaran ja sai 7 lasta, Aino, Aune, Pentti, Kaarlo, Yrjö, Eeva ja Elsa. Aino avioitui Kalle Tuohinin kanssa, Aune meni naimisiin Ruotsiin Rikhard Ojan kanssa. Lapsista ainoa elossa oleva Aune on nyt 94vuotias ja viettää vanhuuden päiviään Pajalassa. Pojista Pentti kaatui sodassa, Kaarlo ja Yrjö jäivät asumaan Kuusijärvelle perustettuaan perheen. Tyttäristä Eeva avioitui Paavo Hiltusen kanssa, mutta jäi leskeksi ja avioitui uudelleen Bertil Hurulan kanssa Ruotsin Kivijärvelle. Nuorin tytär Elsa meni naimisiin myös Ruotsiin Edvin Ylivainion kanssa.

Roopen toisella tyttärellä Laura Harilalla ei aviomiestä mutta kai hän oli ollut joskus tekemisissä miestenkin kanssa koska synnytti 6 lasta. Heistä 2 kuoli nuorena joten eloon jääneistä sukua jatkoi vain Hilja tytär avioituttuaan Yrjö Hartikan kanssa. Pojista Kauko, Heino, ja Uuno kuolivat perheettöminä. Lauraa kutsuttiin kylillä neiti-Lauraksi. Roopen nuorin poika Juho eli poikamiehenä, teki puuta kylän isännille ja erikoisen puhetyylin takia kutsuttiin kilkka-Jussaksi.

Siinä oli yhteenveto Harilan sukuhaarasta jonka juuret ovat Heikin talossa. Tarinamme jatkuu..

Juhon ja Marian toinen lapsi Brita Stiina (1822) avioitui Aaron Jeremias Lamsijärvi/ Mäen kanssa, josta tuli kotivävy Heikin taloon. Brita miehineen sai perinnöksi Heikin talon isältään Juholta. Sotilasaikanaan Aaro käytti myös sukunimeä Granath ja kansan kielessä häntä kutsuttiin ”heikin aaroksi”. Kun mies oli kotivävy hän otti sukunimekseen Matinlompolo. En malta olla mainitsematta että vaimo Brita Stina oli taikuuteen

taipuvainen ihminen sillä Paulaharju mainitsee kirjassaan että hän oli Lapin muori joka poltti piippua, jätti ruokaa ulos maahisille ja kaatoi maitoa maan rakoön.

Britalle ja Aarolle syntyi 11 lasta joista 3 kuoli lapsena. Tyttäristä Tiina avioitui Pekka Harilan kanssa, Tilda avioitui Isak Lankosaaren kanssa, Johanna meni naimisiin Lampsijärvelle Pekka Anttilan kanssa, Poika Petteri August eli ”Heikin Peku” avioitui Josefiina Tolpin kanssa. Juho Wilhelm meni naimisiin Kaisa Johanna Vanhatalon kanssa ja rakensi Perän talon. Eeva Karoliina ei ollut naimisissa mutta hänellä oli kaksi poikaa joista toinen kuoli vauvana. Eloon jäänyt Juho Eevert joka käytti äitinsä sukunimeä Matinlompolo kasvoi tätinsä Brita Lovisan kodissa Venejärvellä joka oli naimisissa Erik Wettaisen kanssa. Nuorin Britan ja Aaron lapsista oli Ida Josefiina ja hän avioitui Wilho Pessan kanssa Meltosjärvelle.

Katsotaan mitä Aaron ja Briitan lapset saivat aikaan. Tässä vaiheessa täytyy sanoa että Petter August eli Heikin Peku oli Matinlompolo sukunimen kannalta ratkaiseva mies. Petter Augustille eli Heikin Pekulle syntyi 12 lasta, joista 4 kuoli lapsena. Pekun veljellä Perän Juholla oli ensimmäisestä avioliitosta 2 poikaa, Karl ja Leevi. Karl kuoli 15 vuotiaana. Juholle syntyi toisen vaimon Hilda os. Kuusijärvi kanssa 6 lasta, Kalle, Hilja, Antti, Pauli, Eemeli Augusti ja nuorin Heikki. Myös Perän Juhon jälkeläiset ovat Matinlompolo sukunimen kannalta tärkeitä, sillä he säilyttivät alkuperäisen sen. Tämän sukuhaaran vanhimmaksi elänyt henkilö on muutama vuosi sitten kuollut Anna Koivuranta Lankojärveltä. Hän eli yli 100 vuotiaaksi.

Pekun ja Josefiinan (Tolppi) pojat asuttivat kylää ja lähiseutua ja käyttivät sukunimenään Matinlompolo. Heitä olivat Mäkelän Eetu, Huhon likka Lankojärvellä joilla olivat vaimot ja perheet. Pekun nuorin poika Leevi eli pitkään vanhana poikana kunnes avioitui Maija Ahonojan kanssa joka oli Uhtuan evakkoja ja alunperin sukunimeltään Afanasjeff. Parilla ei ollut lapsia ja he asuivat Heikin talossa elämänsä loppuun saakka. Jos olette sukuseuran kotisivuilla Paulaharjun kuvan alkuperäisestä Heikin talosta, niin sen pääty oli lompoloon käsin. Perimätiedon mukaan v. 1938 Leevi purki pirtin ja siirsi sen hieman ylemmäksi ja asetti sen pitkän sivun järven suuntaiseksi. Talo on yhä samalla paikalla ja samannäköinen kuin vanhankin mutta saanut pintaan punamullan ja uuden kuistin. Pekun tyttäristä Ida avioitui Juho Kuusijärven kanssa ja asutti lompolon vastarannan eli Poikkijärven. Miina meni naimisiin Vaaran Eemin kanssa ja miestä kutsuttiin Kankhaan Eemiksi. Nuorimman tyttären Miian mies oli Kaarlo Juho Tuomas.

Jos Heikin Peku oli alkuperäisen Matinlompolo sukunimen säilymisen kannalta tärkeä henkilö, niin hänen vanhin poikansa Juho Arvid pisti vielä paremmaksi. Miestä kutsuttiin Heikin Janneksi. Hänen ensimmäisestä avioliitosta Hulda Lamsijärven kanssa syntyi 15 lasta. Kun Hulda kuoli, avioitui Janne uudelleen Hilma Romakkaniemen kanssa ja heille syntyi 8 lasta. Janne oli isä siis 23 lapselle! Heistä poikia oli 10 joista Erkki ja Leevi kaatuivat sodassa.

Kun sivuan sukuhaaran kuuluisia henkilöitä niin täällä yleisön joukossa on eräs jo harmahtava herrasmies joka kirjoittaa kirjoja ja hulvattoman hauskoja juttuja. En esittele häntä, koska hän itse tulee lavalle aivan kohta. Tunnette varmaan tämän miehen jolla on Juho Heikinpoika Matinlompolon alkuperäinen sukunimi.

Nyt seuraa luettelo sukunimistä jotka ovat polveutuneet Juho Heikinpoika Matinlompolosta. Pääsukuhaara on tietenkin Matinlompolo, sitten Pajala, Romakkaniemi, Kukkonen, Tolppi, Jatko, Kemi, Vaaranperä, Kult, Pesämaa, Autio, Ylitalo, Bromalm, Kuusijärvi, Koivuranta, Lassinantti, Majuri, Pantzare, Räsänen, Lantto, Nousiainen, Kolarin Harjut, Norrmannit, Kyröt, Liikamaat, Nivat, Siepit, Väilitalo, Vaattovaara sekä Katajamäki, Määttä, Hurtig, Barsk, Pyykkönen, Rantatalo, Nyström, Hannu, Pessa, Mäkelä, Hokkinen ja

monet muut pienemmät suvut. Mainittakoon että Huhan liikan tytär Anna Koivuranta eli yli satavuotiaaksi ja kuoli muutama vuosi sitten.

Pääsukuhaara Mooses Pieskä. Kun Heikintalo annettiin perinnöksi Britalle ja Aarolle, joutuivat Juhon nuoremmat pojat lähtemään muualle. **Mooses (1827)** siirtyi asumaan Raanujärven Ylipäähän. Perimätiedon mukaan Mooses oli käännteissään nopea mies. Aikanaan hän nai Stiina Tirroniemen ja mies eli kotivävyinä ja asusteli vuoteen 1864 ”Mooseksenniemessä”. Mooses myi myöhemmin talon Raanujärveltä ja osti Pellosta Pieskän talon ja otti sen sukunimeksi. Parille syntyi 9 lasta, joista viisi kuoli pieninä. Mooseksen lapsista jatkoivat sukua Iisak, Ida ja Karl. Isak oli alun perin räätäli mutta vaihtoi alaa ja rakensi kauppakartanon Juoksenkiin. Iisakin vaimo oli Eva Stiina Ruoppa ja heillä oli kahdeksan lasta. Iisakin sukuhaaraa jatkoivat Toivo, Anna, Eino ja Otto. Toivo muutti naimisiin mentyään Karunkiin, tytär Anna avioitui Eemil Eeron kanssa, Eino Pieskä otti vaimon Maria Juusosta ja perheeseen syntyi 12 lasta. Nuorin Otto otti vaimon Ebba Mörtembergistä Matarengista. Toki Pieskän Iisakilla oli huonoa tuuriakin sillä ensimmäinen kauppa paloi maan tasalle. Ilmeisesti kauppa oli kuitenkin kannattanut koska mies rakensi uuden ilman vakuutuksista saatuja korvauksia. Mooseksen tytär Ida avioitui Isak Westerbergin kanssa ja muutti Gällivaaraan, eikä heillä ei ollut jälkeläisiä. Mooseksen toinen poika Karl otti vaimon Matllena Vikströmistä ja heillä oli 9 lasta.

Mooses jäi leskeksi 1877 ja myi Pellossa omistamansa talon. Vissiin Mooses oli yksinäinen ja etsi sopivaa leskeä jonka kanssa voi jatkaa elämäänsä ja sellainen löytyi Turtolasta, Brita Kaisa Westola. Pari asui lähellä Turtolan hautausmaata elämänsä loppuun asti. Mooses Pieskän pääsukuhaara on laaja ja jälkipolvien avioitumisen myötä on syntynyt seuraavia sukuja. Eero, Alaniemi, Alasaukko-oja, Angelva, Fagerholm, Vanhapiha, Heiskanen, Likolampi, Isopahkala, Vattulainen, Vainikka, Leskinen, Harilo, Ylisaari ja Virtanen. Mainittakoon että Iisak Pieskän tytär Anna avioitui Turtolasta kotoisin olevan Eemil August Eeron kanssa. Heille syntyi 14 lasta joista Kauko Ilmari Eero avioitui Eeva Maria Jaakon kanssa. He omistivat hyvin menestyvän kauppayrityksen Turtolassa. Eeva Maria jäi leskeksi ja kuoli hiljattain täytettyään satavuotta.

Pääsukuhaara Aaro Kangas. Samoin kävi Mooseksen nuoremmalle veljelle Aarolle (1830) Ei hänelläkään ollut elinmahdollisuutta Heikin talossa kun sisar Britta ja miehensä isännöivät perintötilaa. Aaro osti Kankkaan tilan ja asettui asumaan Konttajoessa kuohuvan Suukosken rannalle. Aaron vaimo oli mettälappaista sukua nimeltään Brita Maria Jaukka. Myöhemmin Aaron sai kruununtorpan Lankojärveltä ja rakensi mökin ja kala-aitan törmälle. Hän otti sukunimekseen Kangas ja paikkaan kutsuttiin myöhemmin livarin törmäksi. Aaro antoi Kankaan tilan veljensä pojalle Ollille, eli karhakka Ollille jonka vaimo oli ronski ja riski voimiltaan nimeltään Aapuan Ella. Aaro ja Briitta Maria Kangas saivat 4 lasta, Juho, Erik joka kuoli vauvana,

Leena Stiina ja nuorin livari. Juho muutti Lampsijärvelle avioituen Johanna Konttaniemen kanssa. Leena Stiina meni naimisiin Pelloon Akseli Malmströmin kanssa. Nuorin poika livari jäi kotitaloonsa ja nai Miina Kuusijärven ja sai 7 lasta. Heistä tytär Saimi Maria nai Benjam Waaran, Elina avioitui lankiseppä Pekka Lahden Pellosta ja poika Eemil (Kangas Eemi) meni naimisiin Lyyti Sirkan kanssa. Livarin kahdesta avioliitosta ovat Kankaan lisäksi seuraavat suvut : Waara, Lahti, Tuukkanen, Jurvanen, Laitamaa, Marjeta, Siivola, Paldanius, Sirkka, Repo, Hannukainen ja Åström. Aaro Kankaan toinen vaimo oli Brita Kaisa Lankosaari, jonka kanssa Aarolla ei ollut lapsia. Aaron Priita eli 102 vuotiaaksi.

Pääsukuhaara Anundi / Ylianundi. Ja sitten olemme Juho Heikinpoika Matinlompolon ja hänen toisen vaimonsa Marian viimeisen lapsen eli Iisakin (1833) sukuhaarassa. Iisak lähti kotoaan ja asettui

Kainuunkylään Filpuksen taloon ja otti sukunimekseen Anundi, myös Ylianundi. Avioitui talon tyttären Eva Gretan kanssa sai kaksi lasta ja vaimo kuoli. Lisäksi avioitui uudelleen Eeva Priita Ylitalo/Tossavaisen kanssa ja heille syntyi 7 lasta. Näistä polveutuivat edelleen suvut Ylianundi, Kyrö, Wettainen, Planting, Wuorinen, Hyvärinen.

Herääkö teillä kysymys, miksi juuri luettelemiani Juhosta polveutuneita sukuhaaroja oli noin tavattoman paljon? Syy on se että Henrik Matinlompolon ja hänen vaimonsa Malinin toiseksi vanhimman lapsen Juhon jälkeläiset muodostavat kolmanneksen koko suvusta. Väestötieto kertoo että v. 2016 asui Suomessa 112 henkilöä joilla on sukunimi Matinlompola ja Ruotsissa v. 2015 asui 13 Matinlompola.

Henrik Henrikson Matinlompolon ja vaimonsa Malinin kolmas lapsi oli Anna, syntynyt 1771.

Anna meni naimisiin Juoksengista kotoisin olevan Lars Ojan (1771) kanssa. Mies käytti myös sukunimeä Ylioja. Heille syntyi 5 lasta, joista ensimmäinen Maria meni naimisiin serkkunsa Henrik Juhonpoika Saukkoriipin kanssa. Tämän pari oli juuri se, jota käsittelin jo aiemmin ja Marian kuoltua luultiin että se sukuhaara päättyi. Mutta Henrikin toisen vaimon myötä löytyi se kadoksissa ollut Lahti suku. Sen olemme käyneet jo läpi.

Annan ja Larsin kolmas lapsi Magdaleena avioitui Isak Pakisjärven kanssa ja he saivat kaksi lasta. Siinä kävi vaan niin ikävästi että molemmat lapset kuolivat vauvana ja eikä suku jatkunut siltä osin. Neljäs lapsi oli Anna Greta joka oli vanhapiika eikä hänelläkään ollut jälkeläisiä. Tilanteen korjasi kuitenkin vanhin tyttö Maria, jonka jälkeläisistä löydettiin juuri se kadoksissa ollut Lahti suku.

Heikin ja Malinin neljäs lapsi oli isänsä mukaan kastettu Henrikiksi (1772) Mitäs tämä Heikki sitten teki? Meni naimisiin Eeva Larsintytär Antin kanssa, sai valtiolta 1/8 manttalin eli 1250 hehtaarin tilan Lankojärveltä ja rakensi pirttinsä Lankosaareen. Parille syntyi 5 lasta, ja arvatkaapas mikä oli vanhimman pojan nimi? Oliko niitä nimiä liian vähän vai halusiko isä Henrik pojalle välttämättä saman nimen eli Henrik (1802). Sitten syntyivät Juho Petteri, Salomon, Eeva ja Aaro.

Henrik Lankosaarella ja Eeva vaimolla on heistä polveutuvassa sukuhaarassa noin 1700 jälkeläistä. Suurimmat sukuhaarat ovat Korkeaniemi/ Sirkka, Mäntyrauta, Mantere ja Waaraniemi. Ensin kuitenkin muutama Lankosaaren historiaan liittyvä asiaa.

1989 kyläsuunnitelmaa tehdessäni tapasin hiljattain edes menen Salmelan Heinon, joka sanoi että ulkoarastossa on jotakin vanhoja papereita. Talo oli entisen Tervämäen paikalla. Hän haki ajan patinoiman käärön joista yksi oli alkuperäinen Lankosaaren tilan luovutuskirja vuodelta 1804. Se oli kirjoitettu vanhalla ruotsin kielellä ja siitä ilmeni että valtio oli antanut Henrik Henrikson Lankosaarelle 1250 hehtaarin tilan. Kopioin sen tekemäni kyläsuunnitelman sivulle, jossa se on vieläkin. Toinen liittyy myös Henrik Lankosaareen sillä noin 400 metrin päässä minun talostani on vanha pieni lato jonka hirteen on hakattu kirveellä vuosiluku 1818. Ämmäni Mari Waara kertoi sen olevan "saaren äijän" lato. Se on yhä olemassa, toki lahonut ja painunut osaksi jänkhään, mutta mahdollisesti olisi vielä jotakin pelastettavissa. Kolmas asia jota harva tietää on se, että Saaren äijällä oli mylly Antti Mantereen talon kohdalla rannassa. Tämän kertoo perimätieto.

Sitten takaisin elämään Lankosaareessa. Vanhin Henrik Lankosaaren lapsista Heikki kuoli 22 vuotiaana ilman perhettä. Muut lapset olivat Johan Petteri (Jussa Pekka) avioitui Katariina Alatalon kanssa, sai kolme lasta

ja hänen jälkeläisiä polveutuu Mantereen sukuhaara. Kolmas poika Salomon (1810) nai Eeva Kaisa Puolamaan ja asutti Waaraniemen tilaa ja otti sen sukunimekseen. Tytär Eeva avioitui Karl Nivan kanssa ja he asuivat Turtolassa Mämmilä n:o 1 tilaa. Kun Lankosaaren suuri tila jaettiin 1912, siitä muodostettiin tilat Tervämäki, Mantere ja Siirtola. Mantere sukunimen esi-isä on lisä Juho Mantere (1830), jota kutsuttiin Mantereen äijäksi.

Tässä kohden pysähdyn Salomon Heikinpoika Lankosaari nuoremman (1810) ja hänen tyttärensä Maria Kreetaan (1836) joka avioitui Isak Sirkan eli Korkeaniemen kanssa. Heille syntyi 10 lasta ja heistä polveutuneita jälkeläisiä puolisoineen on noin 1300 henkilöä. Sirkka /Korkeaniemi on suuri ja laajalle levinnyt Lankosaaren suvun haara.

Salomon Waaraniemen tytär Johanna avioitui lisä Mäntyrannan kanssa. Lisä oli alun perin suvultaan Leukomaa mutta kun pari asui ensin Miekojärven Mäntyrannalla, he ottivat sen sukunimekseen muutettuaan Lankojärvelle. Kolhoon Hannalla oli yliluonnollisia kykyjä sillä hän pystyi seisauttamaan verenvuodot ja teki kasveista parantavia voiteita. Pääsiäisen aikaan Hanna oli vetänyt nokikepillä rajat asumapaikkansa ympäri ettei käärmeet tule pihalle Pallistajasta. Eivätkä ne tulleet.

Lankosaaren sukuhaarasta löytyy kolme olympia- ja arvokisamitalistia. Tunnetuin tietysti hiihtolegenda Eero Mäntyranta ja hänen sisarensa poika Pertti Teurajärvi. Sitten löytyy vielä kolmaskin olympiamitalisti, eli Sanna Lankosaari. Hän voitti Naganon olympialaisissa 1998 pronssia naisten jääkiekossa. Mäntyrannan suku jatkoi kasvamistaan ja "Kolhoon" Hannan ja lisäksi neljästä lapsesta Eemil, Leevi, Aina ja Juho polveutuu laaja suku asuttaen Sirkkakoskea ja Jolankia.

Henrik Lankosaaren jälkeläisten pääsukuhaarat ovat Mäntyranta, Mantere, Waaraniemi, Sirkka ja Korkeaniemi. Huomattakoon että alkuperäistä sukunimeä Lankosaari on enää käytössä vähän. Syynä on se että esimerkiksi Leevi Lankosaaren eli Tervämäen Leevin kaikki 7 lasta kuolivat noin vuoden ikäisinä. Hänen veljelleen Juholle kävi samoin sillä hänenkin Lankosaaren sukunimeä jäivät käyttämään ainoastaan Pauli Lankosaaren jälkeläiset.

Hyvä juhlaväki. Nyt tulee luettelo Henrik Lankosaaresta edelleen polveutuneita sukuja kuten Siivola, Jolanki, Keränen, Sirkka, Ylisirkka, Linna, Laitamaa, Karjalainen, Saarensilta, Yrjönheikki, Tirroniemi, Järvirinne, Metsävainio, Häkkinen, Saviaro, Seikkula, Teurajärvi, Viiri, Horneman, Syväjärvi, Jaako, Hiltunen, Sillankorva, Lumpus, Marjeta, Huttunen, Aaltonen, Käck, Strandberg ja muita pienempiä sukuja. Tämän sukuhaaran vanhin ja Matinlompolon suvun tällä hetkellä vanhin elossa oleva henkilö on Vieno Järvirinne (Sirkka) joka täytti tammikuun 6 päivä 100 vuotta Hannurannalla.

Mennään eteenpäin, toivottavasti teistä ei tunnu puisevalta sukuhistorian selvittäminen.

Henrik Matinlompolon ja Malinin viides lapsi oli Pehr eli Pekka (1777). Hän ja vaimonsa Eeva Antintytär Alaisenpää perustivat Vittikon tilan Konttajärvelle. Heille syntyi kolme lasta, Anna Greta, Sofia ja Johan jotka kaikki kuolivat muutamana kuukauden ikäisenä. Kun Pekka ja hänen puolisonsa kuolivat 1841, tuli nuorin veli Antti jatkamaan Vittikon tilaa. Näin ollen Pekasta jäi vähän asiaa historian lehdelle.

Sitten ollaan kuudennessa lapsessa Danielissa 1779. Alussa kerroin että alunperin Saukkoriipille meni asumaan Juho Henrikinpoika Matinlompolo mutta puolisonsa kuoltua hän palasi takaisin kotiin Heikin

taloon jossa Daniel oli isäntänä. Kun veljekset vaihtoivat taloja ja Daniel muutti Saukkoriipille asumaan vaimonsa Maria Pekantytär Lanton kanssa. Heille syntyi 7 lasta, Johannes, Erkki, Heikki, Olli, Salomon, Pekka ja lisakki.

Daniel otti sukunimekseen Saukkoriipi ja hänestä polveutuivat seuraavat sukuhaarat. Kaksi pojista eli Erkki (1818) ja Heikki (1819) muuttivat Nivanpähän jossa Heikistä tuli Lanton talon isäntä. Erkki eli vanhana poikana ja kuoli 77-vuotiaana. Nuorimmat pojat Pekka ja lisak kuolivat perheettöminä. Danielin jälkeen sukua jatkoivat poika Heikki Lanton talossa Pellossa, Olli josta tuli seuraava Saukkoriipin talon isäntä ja pääsukuhaaran isä. Hänen vaimonsa oli Brita Kaisa Konttajärvi ja he saivat 10 lasta, järjestyksessä Johan Eerik, lisakki, Matilda, Brita Maria, Leena Stiina, Johanna, Sofia, Heikki, Aukusti ja Kalle Arviiti. Mainittakoon ettei näistä kymmenestä kuollut yksikään lapsena. Ollin jälkeläiset olivat kansan kielessä hyvin sikiävää polvea. Hänen jälkipolvet asuttivat Saukkoriipin kylän, Koskelan, Konttajärveä, Sirkkakoskea ja monta muuta paikkaa. Esimerkiksi Eenok Saukkoriipillä oli 18 lasta.

Danielin jättämä pääsukuhaara on Saukkoriipi josta ovat haarautuneet Jolma, Lantto, Mäkikyry, Brännare, Kourilehto, Rintala, Alasaukko-oja, Asp, Alaniemi, Antti, Poromaa, Harju, Korkeaniemi, Mäkelä, Haanpää, Hoikkaniemi, Vaara, Barsk, Sirkka, Jaukkuri, Tano, Niku, Korteniemi, Lahti, Konttaniemi, Enbuske, Juustovaara, Petäjämäa, Koivisto, Lampiaho, Honkuri, Vittikko, Virnes, Ylisaukko-oja, Pantsar, Kangas, Rantaniemi, Uusitalo, Mäkinieni, Keskitalo, Kylmämaa, Tornberg, Määttä,

Danielin nuorimman pojan Salomonin jälkeläisistä polveutuvat mm. Salmijärvi, Lintulahti, Mäki, Kollin, Pallari.

Henrikin ja Malinin seitsemän lapsi oli lisakki (1781) Hän avioitui Kreetta Saukko-ojan kanssa. Lisakki oli hakenut kruununtorppaa Kuusijärvelle ja saikin sen muttei vaimo halunnut asumattomaan erämaahan. Siksi lisakki rakensi talon lompolon toiselle rannalle ja paikka sai nimen Poikkijärvi. Perimätiedon mukaan tämäkään paikka ei kelvannut Kreetalle ja niin lisakki kilttinä aviomiehenä myi talon Mikael Konttajärvelle. Pari muutti Pelloon Kreetan kotimaille ja he asuivat siellä mäkitupalaisina.

lisakin ja Kreetan avioliitosta syntyi vain yksi lapsi Karoliina 1846 ja hän meni naimisiin Salomon Juhonpoika Orajärven kanssa. Heille syntyi 12 lasta joista 4 kuoli lapsena. Vanhin tytär Manta nai lisakki Mukan ja he saivat 12 lasta. Poika lisakki avioitui Saima Orajärvi/Harjun kanssa ja he ottivat sukunimekseen Koskenniemi. Heillä oli neljä lasta, Vilho, Emmi, Reino ja Kalle. Tytär Maria meni naimisiin Manne Kulluvaaran kanssa ja asuvat Kolarissa. Seuraava tytär Ida muutti Ylitoriolla ja hänellä oli kasvattipoika Ahti Isomäki. Idan mies oli Kalle Kreivi ja he asuivat Tengeliön kylässä. Karoliinan nuorin poika Väinö muutti Alatoriolle ja kaikista nuorimmainen Hilja otti miehekseen Evert Verner Saukkoriipin.

lisak ja Kreetta Kuusijärven jälkeläisistä ovat polveutuneet seuraavat suvut. Orajärvi, Mukka, Koskenniemi, Isomäki, Peltoniemi, Mäntynen, Ängeslevä, Mattila, Uusitalo, Satta, Lauri, Syväniemi, Siivola, Rytkönen, Välimaa, Kauma, Kulluvaara, Kivinen, Isakson, Välimäki sekä pienempiä sukuja. Mainittakoon että pääsukuhaaran Orajärvi kuuluisimmat henkilöt ovat kaksi taiteilijaa, ”alkaa polttaa” laulaja Eini ja kirjailija Timo. K. Mukka.

Henrikin ja Malinin kahdeksas lapsi oli Maria (1783) avioitui Fredrik Pekanpoika Färdigin kanssa. Todennäköisesti olivat keskenään sukulaisia. Heidän ainoa lapsi Anna Margareetta meni naimisiin Lazarus

Rovan kanssa ja he saivat 3 lasta. Marian sukuhaara eikä myöskään Rova jatkunut koska kolmesta lapsesta kaikki kuolivat alle vuoden ikäisinä.

Heikin talon yhdeksäs lapsi oli poika Olof eli Olli (1785). Mies otti vaimon Ella Danielintytär Aapuasta. Olli osti Kankaan talon Suukosken rannalta jonka oli perustanut alun perin Hannu Jaakobinpoika Sirkka. Olli oli Ellaa 15 vuotta vanhempi eikä heillä ollut lapsia. Perimätiedon mukaan Ella oli riuska, riski, roteva ja kova tekemään töitä. Ella oli kuuluisa käsivartta paksusta kullankeltaisesta palmikosta. Hän oli kerran lyönyt uittomiesten kanssa vetoa että jaksaa vetää palmikolla velttaa. Niin kävi että Ella voitti vedon mutta tietysti uittomiehillä oli ollut hauskaa. Kankaan tila vaurastui ja talossa oli lehmiä ja hevosia. Olli sai lisänimen Karhakka-Olli kun teki parkatuista nuorista männyistä pihan ympärille sianjalka-aidan. Kun ikää karttui antoi Olli talon veljensä pojalle Aarolle ja muutti Ellansan kanssa asumaan Jänkän saunaan lähelle nykyisen Esko Kankaan talon lähelle. Koska parilla ei ollut lapsia, Ollin suku ei jatkunut.

Hyvä yleisö. Siellä Heikin talossa oli vielä kuopus, eli Antti (1787). Antin vanhempi veli Pekka perusti Konttajärvelle Vittikon tilan, mutta kuten aiemmin selvisi, hänen lapset kuolivat pienenä ja molemmat vanhemmat kuolivat 1841. Tilan otti haltuunsa velipoika-Antti jonka vaimo oli Ulriikka Hannuntytär Sirkka. Parille syntyi 6 lasta, vanhin oli Juho, eli Vittikon äijä, kaksi kuoli lapsena ja sukua jatkoivat Juhon lisäksi tytär Anna Greta, Petter Anders eli Pieti Antti, sitten Salomon ja nuorin Olof eli Olli. Brita avioitui Muonionniskalta lähtöisin olevan Henrik Salmijärven kanssa ja heillä oli vain kaksi lasta joista Hilma kuoli 10 vuotiaana. Nuorin Ernest meni naimisiin Kreeta Saaren kanssa ja he saivat 11 lasta. Tästä alkoi Salmijärven melko laaja sukuhaara. Pieti Antti otti vaimokseen Brita Stiina Ylläsjärven ja he saivat kaksi poikaa Simon Pietari ja Justiuus. Antti oli Sammallahden talon torppari ja rakensi myöhemmin Rantatievan talon.

Poika Salomon löysi vaimon Kolarista nimeltään Helena Ruokovaara ja heille syntyi 9 lasta. Salkko aloitti Mäkitikkon talon rakentamisen mutta kuoli v 1885 kun kaksi hirsikertaa oli valmiina. Hänen vanhimmat pojat Iikka ja Roope jatkoivat rakentamista ja Iikka jäi siihen asumaan. Veli-Roope muutti Vuoskujärvelle Miinansa kanssa ja heille syntyi 11 lasta. Roope oli uskovainen mies, taitava veneitten tekijä ja rehellinen kaikissa asioissa. Tänäpäin on halukkailla mahdollisuus tutustua Vuoskun taloon jonka omistaa Roopen ja Miinan tyttärenpoika Erkki Konttajärvi. Myös Väyläyhtiöt on julkaissu Roopesta ja Miinasta kirjan, joka on mielenkiintoinen kuvaus elämästä Vuoskujärvellä. Nuorin Antin Heikinpojan lapsista oli Olli ja vaimo oli Saara os. Ylläsjärvi. Heidän kaksi poikaa Edvart ja Karl kuolivat nuorina eikä heiltä jäänyt jälkeläisiä. Eräs tunnettu mies Konttajärvellä oli rukousten pitäjä Eeti Vittikko jonka puoliso oli Lempi os. Saukkoriipi. Pyhäpäivinä pidettiin eri taloissa ns. rukkuuksia joissa Eeti toimi rukouspappina. Heillä oli kasvattipoikana Eetin sisaren Veeran poika Esko. Hyvät ystävät, Esko itse on täällä paikanpäällä ja täyttää kolme viikon päästä 90 vuotta. Eiköhän onnitella Eskoa jo etukäteen aploodeilla.

Koska myös Vittikon sukuhaara on hyvin laaja, esittelen teille Antti Heikinpoika Vittikosta polveutuneita sukujäitä joita ovat Salmijärvi, Keskitalo, Helin, Välikangas, Pohjanen, Koivuranta, Stählnacke, Paakki, Kolehmainen, Ruokonen, Vikström, Launoila, Välimaa, Leanders, Kivilompolo, Ylisirkka, Tarrimaa, Herajärvi, Pääkkölä, Tervahauta, Lumpus, Korteniemi, Mänty, Kallo, Senbom, Määttä, Konttajärvi, Lanko, Unga, Asikainen, Uusitalo, Niva,

Rakkaat sukulaiset. Tässä on runsaan viikon työn tulos. Se vaati aikaa ja keskittymistä sillä 16 000 nimen ja satojen sukujen selvittäminen on melkoinen urakka. Katson kuitenkin että 250 vuotinen Matinlompolon

suvun taival on sen ansainnut. Varmasi esi-isillämme on ollut työtä, surua, iloja ja vaatinut rohkeita päätöksiä muuttaa vaikka kauas Amerikkaan. Mutta he kaikki ovat selvinneet elämässään.

Minä kiitän teitä hyvä yleisö että olitte mielenkiinnolla mukana tässä historiikissa. Paljon jäi sanomatta ja huomioimatta, mutta mikäli tutkisimme tarkoin henkilöt ja tarinat, ei pari viikkoa riittäisi alkuunkaan. Niinpä kiitän ja lopetan, jatketaan suvun vaalimista kunnioittaen menneiden polvien perinnettä. He ovat sen ansainneet. Kiitos.

Konttajärvellä 5.8.2017

Tuomo Waara, sukuseuran sihteeri.